

Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastera dan Budaya, Anjuran Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di Universitas Riau, Indonesia

Amalan Bertepung Tawar pada Majlis Perkahwinan Orang Melayu di Kampung Giatmara, Sebuyau dan Kampung Baru, Samarahan Sarawak

Kelvin Yiung Shi Hong
kelvinyiungshihong@gmail.com
Muhaimi Suhaili
muhaimi.suhaili@ipgm.edu.my

JABATAN PENGAJIAN MELAYU
INSTITUT PENDIDIKAN GURU KAMPUS TUN ABDUL RAZAK
JALAN DATUK MOHD MUSA
94300 KOTA SAMARAHAN
SARAWAK, MALAYSIA

Abstrak

Upacara menepung tawar merupakan salah satu adat yang masih diamalkan oleh masyarakat Melayu pada zaman kini terutamanya dalam majlis persandingan. Adat ini terkenal dengan ciri-cirinya yang berbeza mengikut budaya yang diamalkan oleh masyarakat setempat. Contohnya, terdapat masyarakat Kampung Baru, Kota Samarahan yang masih mengamalkan teks yang berbentuk semacam pantun, seloka dan gurindam yang mengandungi frasa harapan dan doa ketika upacara menepung tawar tersebut berlangsung. Namun demikian, terdapat juga masyarakat Melayu yang tidak lagi mengamalkan budaya tersebut dalam upacara menepung tawar dan hanya disempurnakan dengan ayat-ayat biasa yang berbentuk harapan dan doa sahaja. Kajian ini akan memperincikan upacara menepung tawar yang diadakan di Kampung Giatmara, Sebuyau dan menganalisis teks upacara menepung tawar yang masih diamalkan dalam kalangan masyarakat Kampung Baru, Kota Samarahan.

PENGENALAN

Kebudayaan Melayu ialah keseluruhan atau cara hidup bangsa serumpun Melayu yang bukan sahaja terdapat di Malaysia malah tempat lain di Alam Melayu yang juga meliputi seluruh daerah Kepulauan Melayu. Hal ini dapat ditinjau dari aspek ras, bahasa, dan unsur budaya lain. Budaya bertepung tawar dalam kalangan masyarakat Melayu masih diamalkan di beberapa tempat di Sarawak pada majlis perkahwinan. Kajian ini memberikan fokus kepada budaya orang Melayu dalam upacara menepung tawar. Secara umumnya, upacara menepung tawar ini merupakan salah satu upacara yang wajib dilaksanakan dalam majlis persandingan orang Melayu. Walau bagaimanapun, upacara ini dikatakan agak berbeza mengikut adat dan budaya yang diamalkan oleh masyarakat Melayu di kawasan tertentu. Perbezaan tersebut boleh dilihat daripada pelbagai aspek termasuklah penggunaan bahan untuk menepung tawar, prosedur menepung tawar dan juga penggunaan ayat dan kata-kata ketika upacara menepung tawar. Bagaimanapun, kajian ini akan memberi tumpuan terhadap penggunaan ayat atau kata-kata ketika majlis tepung tawar tersebut diadakan. Meskipun,

**Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastera dan Budaya, Anjuran
Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan
Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di
Universitas Riau, Indonesia**

terdapatnya perbezaan dalam upacara menepung tawar ini, namun tujuan upacara ini diadakan adalah untuk mendoakan kebaikan dan kebahagiaan pasangan pengantin.

OBJEKTIF

Secara ringkasnya, kajian ini bertujuan untuk memaparkan amalan tepung tawar yang diamalkan di Kampung Giatmara, Sebuyau yang mungkin berbeza dengan amalan tepung tawar yang diadakan oleh masyarakat Melayu di kawasan lain. Bukan itu sahaja, kajian ini dijalankan juga adalah untuk memaparkan teks yang merangkumi frasa atau klausa yang masih diamalkan oleh masyarakat Melayu di Kampung Baru, Kota Samarahan kerana budaya yang mengamalkan teks dalam upacara menepung tawar dikatakan sudah jarang diamalkan dalam majlis persandingan orang Melayu. Kajian ini memberikan fokus kepada aspek-aspek tertentu termasuk:

- Mengetahui dengan mendalam tentang amalan tepung tawar dalam majlis persandingan orang Melayu di Kampung Giatmara, Sebuyau.
- Menganalisis dan mengkaji frasa kerja yang terdapat dalam teks tepung tawar.

KERANGKA KONSEP

Budaya dan bahasa dalam masyarakat Melayu mempunyai kaitan. Amalan bertepung tawar bukan sahaja dilihat sebagai satu peristiwa yang sentiasa diraikan dalam kehidupan tetapi mempunyai keunikan. Budaya ini sememang masih diamalkan di beberapa tempat. Penelitian amalan budaya masyarakat Melayu dapat disaksikan melalui acara-acara yang dilaksanakan dalam amalan bertepung tawar terutamanya dalam majlis perkahwinan. Penggunaan seloka dalam majlis tepung tawar ketika majlis perkahwinan sentiasa dinanti-nanti. Penggunaan bahasa serta pemilihan kata terutamanya binaan frasa sememang memberi makna yang tersendiri terutamanya frasa kerja. Menurut Nik Safiah, Farid, Hashim dan Abdul Hamid (2015), frasa kerja ialah binaan yang boleh terdiri daripada satu perkataan tau lebih dan kata intinya ialah kata kerja. Kata kerja boleh merupakan kata kerja tak transitif atau kata kerja transitif. Selain itu, majlis tepung tawar dalam perkahwinan harus dilihat juga amalan yang dilaksanakan pada majlis perkahwinan. Menurut Abbas (2002), pada dasarnya adat tepung tawar dilihat sebagai upacara menabur beras kuning, bertih jagung, bunga rampai dan merenjis air wangi kepada orang yang diraikan. Walau bagaimanapun, pengisian upacara tepung tawar itu sendiri dari segi bahan, peralatan dan amalannya mempunyai unsur-unsur dinamika yang tersendiri dan mempunyai kepelbagaian variasi mengikut masyarakat setempat.

BAHAN/DATA

Majlis tepung tawar merupakan salah satu acara dalam majlis persandingan orang Melayu. Majlis ini sebenarnya agak berbeza mengikut budaya dan adat yang diamalkan oleh masyarakat Melayu di kawasan tertentu. Secara umumnya, upacara menepung tawar dimulakan dengan orang yang lebih tua seperti nenek dan datuk kemudian diikuti oleh ibu bapa dan seterusnya dilakukan oleh saudara mara dan tetamu yang ingin menepung tawar. Dalam upacara menepung tawar tersebut, orang yang menepung tawar akan

**Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastera dan Budaya, Anjuran
Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan
Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di
Universitas Riau, Indonesia**

membongkokkan sedikit badan di hadapan pasangan pegantin kemudian mengambil alat-alat yang disediakan dan seterusnya memulakan acara menepung tawar. Upacara ini dimulakan dengan sedikit beras kunyit ditaburkan ke atas tapak tangan pasangan pengantin dan disertakan dengan kata-kata yang berbentuk semacam seloka atau campuran beberapa jenis pantun atau frasa hadapan dan doa. Seterusnya air mawar yang disediakan dalam bekas direnjiskan sedikit ke atas beras kunyit yang telah ditaburkan ke atas tapak tangan pasangan pengantin dan kemudian diteruskan dengan menaburkan bunga rampai ke udara kiri dan kanan. Kemudian, orang yang menepung tawar akan memberikan salam kepada pasangan pengantin dan seterusnya akan menerima bunga telur daripada pihak tuan rumah sebagai tanda terima kasih.

METODOLOGI

Kajian ini dijalankan dengan menggunakan kaedah kualitatif iaitu melalui temu bual dan pemerhatian. Pengkaji melakukan kerja lapangan di tempat tinggal pengkaji iaitu Sebuyau untuk menemui beberapa orang responden bagi mendapatkan pandangan mereka terhadap majlis tepung tawar di kawasan Sebuyau. Pengkaji turut menghadiri suatu majlis persandingan bagi mendapatkan maklumat lanjutan berkaitan dengan upacara majlis tepung tawar. Selain itu, pengkaji juga berpeluang untuk mendapatkan skrip yang merangkumi frasa yang digunakan ketika amalan tepung tawar daripada salah seorang pengamal skrip tepung tawar di Kampung Baru, Kota Samarahan untuk dikaji dan dianalisis.

DAPATAN

Temu bual yang dijalankan oleh pengkaji bersama dengan seorang penduduk di Sebuyau, Encik Ramli Bin Kasron yang merupakan seorang peniaga kecil berusia 54 tahun. Menurut beliau, penggunaan ayat-ayat yang berbentuk tidak formal dan formal dalam bentuk ayat biasa sahaja yang digunakan untuk upacara menepung tawar di kawasan Sebuyau. Pada masa yang sama, penggunaan ayat atau kata-kata yang berbentuk seloka, gurindam atau pantun sudah jarang atau tidak lagi diamalkan dalam majlis tepung tawar. Selain itu, pengkaji juga menemui bual seorang guru Sekolah Kebangsaan Tuanku Bagus Sebuyau, Puan Sharifah Saliza Binti Wan Malek yang kini berusia 40 tahun. Menurut beliau, suatu ketika dulu penggunaan kata-kata yang berbentuk seloka, gurindam atau pantun dalam upacara menepung tawar pernah digunakan oleh masyarakat Sebuyau suatu ketika dahulu, namun pada zaman sekarang nampaknya budaya ini sudah jarang digunakan atau boleh diklasifikasikan sebagai budaya yang sudah tiada pewarisnya lagi. Menurut beliau lagi, upacara menepung tawar pada zaman sekarang selalunya akan dimulakan dengan doa dan diikuti dengan frasa harapan untuk kesejahteraan dan kebahagiaan pasangan pengantin. Beliau yang juga merupakan juruacara majlis persandingan yang terkenal di kawasan Sebuyau turut memberitahu bahawa hanya juruacara majlis yang masih menggunakan pantun atau seloka sama ada untuk memulakan majlis tepung tawar atau ditujukan khas kepada pasangan pengantin.

Di samping itu, pengkaji juga sempat menemui bual salah seorang bekas guru pengkaji di Sekolah Menengah Kebangsaan Sebuyau yang bernama Wan Hayati Binti Wan Wahed yang kini berusia 43 tahun. Menurut beliau, penggunaan kata-kata yang berbentuk seloka, gurindam atau pantun tidak digunakan dalam upacara menepung tawar dan sebaliknya hanya

**Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastera dan Budaya, Anjuran
Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan
Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di
Universitas Riau, Indonesia**

digunakan dalam adat meminang sahaja. Responden yang terakhir bernama Hassan Bin Bedu yang kini berusia 73 tahun dan merupakan seorang bekas polis memaklumkan kepada pengkaji bahawa masyarakat di kawasan Sebuyau tidak begitu minat untuk menggunakan kata-kata yang berbentuk seloka, gurindam atau pantun dalam upacara menepung tawar terutamanya golongan generasi muda pada hari ini. Menurut beliau, masyarakat Melayu Sebuyau lebih gemar untuk menggunakan ayat-ayat yang mudah sahaja dalam upacara menepung tawar bagi memudahkan perjalanan majlis.

Tambahan pula, pengkaji telah menghadiri sendiri dalam salah satu majlis persandingan yang diadakan di Kampung Giatmara, Sebuyau. Berdasarkan pemerhatian pengkaji, terdapat sedikit perbezaan dalam upacara menepung tawar berbanding dengan adatnya secara umum. Hal ini demikian kerana upacara menepung tawar ini adalah berbeza mengikut adat dan budaya yang diamalkan oleh masyarakat di sesuatu kawasan yang tertentu. Dalam majlis persandingan yang dihadiri oleh pengkaji tersebut, upacara menepung tawar dimulakan dengan sedikit air mawar direnjis ke atas tapak tangan pasangan pengantin. Kemudian, bunga rampai akan ditaburkan ke udara kiri dan kanan dan seterusnya orang yang menepung tawar akan memberikan salam kepada pasangan pengantin disertakan dengan ucapan yang berbentuk frasa harapan dan doa untuk kesejahteraan pasangan pengantin. Akhir sekali, orang yang menepung tawar akan mendapat hadiah yang menggantikan bunga telur daripada pihak tuan rumah sebagai tanda terima kasih.

Walau bagaimanapun, pengkaji juga telah berpeluang untuk menemu bual salah seorang penduduk Kampung Baru, Kota Samarahan yang bernama Hamzah Bin Junaidi. Beliau merupakan antara penduduk kampung yang masih mengamalkan teks yang berbentuk seloka, gurindam atau pantun dalam upacara menepung tawar. Menurut beliau, budaya ini sudah kian dilupai oleh generasi muda pada hari ini namun beliau bersyukur kerana budaya ini diturunkan dalam keluarganya. Untuk memenuhi objektif kajian, pengkaji telah mendapatkan teks yang merangkumi ungkapan atau frasa yang berbentuk serupa gurindam dan pantun yang digunakan ketika amalan tepung tawar diadakan untuk tujuan mengkaji dan menganalisis. Di sini ditunjukkan teks yang masih diamalkan oleh masyarakat Melayu Kampung Baru, Kota Samarahan ketika upacara tepung tawar.

Tepung asal mula menjadi
Tepung keturunan daripada Nabi
Tepung dibaca segala wali
Tepung berempah hamba Kasturi
Tepung berair santan dan pati...
Tepung buatan Si Bidadari
Tepung beremas tahan diuji

Patah pucuk sulih mengganti
Dapat emas berpeti-peti
Dapat intan dengan puji
Dapat kapal dengan sekuci
Dapat ulun datang sendiri
Dapat kemala menerang negeri
Berikat nabi dengan wali.....

**Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastera dan Budaya, Anjuran
Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan
Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di
Universitas Riau, Indonesia**

Hidupmu kini telah berdua
Wahai pengantin suami dan isteri
Jauhkan dari segala sengketa
Hiduplah bersama saling mengerti
Di akhir kata saya berdoa
Panjanglah jodoh kekal abadi
Hingga mendapat cahaya mata
Dipanjang umur dimudahkan rezeki.....

Yasin Hassan Yasin Jali
Yasin Ahmadwi Yasin Bilal Kassim Junaidi Bark'dadi
Ya Allah Tuhanku Rabbi
Ya Allah Tuhanku Rabbi
Panjangkanlah umur kedua pengantin ini
Tuntukanlah ilmu di dalam dunia ini
Mudahkan rezeki ke sana-ke mari
Hingga mampu menunaikan Haji
Membawa anak serta isteri

PERBINCANGAN

i) Upacara Menepung Tawar

Setelah mendapatkan hasil kajian seperti yang dinyatakan, pengkaji sebagai seorang yang bukan kaum Melayu amat teruja apabila mendapati keunikan budaya Melayu khususnya dalam upacara menepung tawar ini. Sebelum menjalankan kajian ini, pengkaji tidak pernah menyaksikan atau mengetahui sebarang maklumat tentang upacara menepung tawar dalam kalangan orang Melayu walaupun pengkaji sendiri pernah mengunjung ke beberapa majlis persandingan orang Melayu terutamanya di kawasan Sebuyau. Melalui temu bual bersama-sama dengan beberapa orang penduduk di kawasan Sebuyau, pengkaji mengetahui bahawa budaya menepung tawar dengan menggunakan frasa atau pantun yang berbentuk seloka di kawasan berkenaan sudah kian dilupai oleh masyarakat setempat sehingga menyebabkan tiada lagi penduduk Sebuyau yang mengamalkannya dalam majlis persandingan. Budaya tersebut telah digantikan oleh upacara menepung tawar yang hanya menggunakan ayat-ayat yang biasa atau frasa yang berbentuk harapan dan doa yang ringkas sahaja seperti yang dinyatakan dalam hasil dapatan. Pada pendapat pengkaji, budaya ini sebenarnya bergantung kepada adat dan tradisi yang diamalkan oleh sesebuah masyarakat Melayu di sesuatu kawasan yang tertentu. Hal ini dikatakan demikian kerana pengisian upacara tepung tawar itu sendiri dari segi bahan, peralatan dan amalannya mempunyai unsur-unsur dinamika yang tersendiri mempunyai kepelbagaian dan variasi mengikut masyarakat setempat.

ii) Teks Upacara Menepung Tawar

Teks upacara menepung tawar seperti yang ditunjukkan dalam dapatan kajian telah memaparkan keunikan budaya bagi masyarakat Melayu di Kampung Baharu, Kota Samarahan khususnya dalam upacara menepung tawar. Teks ini sebenarnya merupakan warisan budaya yang telah diturunkan oleh masyarakat Melayu Kampung Baharu dari zaman dahulu sehingga kini. Setelah meneliti dan mengkaji teks tersebut, pengkaji berpendapat bahawa tahap penguasaan bahasa Melayu terutamanya dalam bidang kesusasteraan bagi

**Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastera dan Budaya, Anjuran
Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan
Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di
Universitas Riau, Indonesia**

masyarakat Melayu pada zaman dahulu cukup membanggakan. Hal ini terbukti apabila segala gaya bahasa dan penggunaan beberapa jenis frasa serta kata yang digunakan dalam teks tersebut cukup menarik dan menimbulkan perasaan inkuri untuk meneruskan pembacaan.

Secara amnya, teks upacara menepung tawar ini berangkap-rangkap tetapi baris dalam setiap rangkap tidak mempunyai jumlah yang tetap. Setiap rangkap membawa maksud yang tersendiri untuk sesuatu perkara. Pengkaji berpendapat bahawa dalam teks tersebut terdapat beberapa istilah bahasa Melayu yang jarang atau tidak pernah didengar oleh pengkaji sebelum ini. Pada pendapat pengkaji, penulis bagi teks upacara menepung tawar ini merupakan seorang yang sangat hebat dalam bidang bahasa sehingga mampu untuk menggunakan kata-kata dan istilah yang unik dan khusus untuk menghasilkan sesuatu teks yang begitu berkualiti dan gramatis. Jika dilihat dari segi penggunaan frasa kerja, teks ini jelas membuktikan bahawa terdapat pelbagai jenis frasa kerja yang telah digunakan di mana dalam setiap rangkap terdapat sekurang-kurangnya satu frasa kerja yang telah digunakan.

KESIMPULAN

Kajian ini telah menunjukkan budaya dan adat masyarakat Melayu Sebuyau dalam upacara menepung tawar ketika majlis persandingan. Kemungkinan adat menepung tawar ini hampir sama dengan adat yang diamalkan oleh masyarakat di kawasan lain. Walau bagaimanapun, tidak dapat dinafikan bahawa terdapat juga perbezaan yang sangat ketara dalam upacara menepung tawar yang diamalkan oleh masyarakat Melayu di kawasan lain. Selain itu, kajian ini turut memaparkan keunikan upacara menepung tawar bagi masyarakat Melayu di Kampung Baru, Kota Samarahan. Keunikan upacara tersebut dibuktikan dengan adanya teks upacara menepung tawar yang berbentuk seperti seloka, gurindam atau pantun yang menggunakan frasa dan perkataan yang berbentuk doa atau harapan.

RUJUKAN

Abbas Mohd Shariff. (2002). *Budaya dan falsafah orang Melayu*. Singapura: EDN Media.

Nik Safiah Karim, Farid M Onn, Hashim Hj. Musa & Abdul Hamid Mahmood. (2015). *Tatabahasa Dewan Edisi Ketiga*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa Dan Pustaka.

LAMPIRAN:

Seloka Tepung Tawar yang diwarisi oleh Hamzah Bin Junaidi, Kampung Baru, Kota Samarahan.

Bismillah awal mula saya menjemput beras
Lepas niat lepas najar
Beras ditabur, dihambur di atas kepala
Beras kuning namanya pula
Beras di dalam paha dan piala
Tepung di dalam Maligun Tua
Pinggan dari asal mulanya
Itulah isyarat orang yang tua-tua.....

Hingga sekarang saya pun begitu juga

**Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastera dan Budaya, Anjuran
Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan
Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di
Universitas Riau, Indonesia**

Orang Arif Bijaksana
Barang siapa meninggalkannya pula
Akhirnya kesal kemudiannya kelak.....

Apatah lagi dermawan, abang-abang dan tuan-tuan
Lebai Haji sama sekawan, Tuanku Sidiq serta pangiran
Menunjuk berkat daripada Tuhan
Menyampai hajat hamba sekalian.....

Lepas niat lepas najar
Budak Siti, tepung tawar tepung jati
Tepung asal mula menjadi
Tepung keturunan daripada Nabi
Tepung dibaca segala wali
Tepung berempah hamba Kasturi
Tepung berair santan dan pati.....
Tepung buatan Si Bidadari
Tepung beremas tahan diuji
Kikir pari pakai perisai
Daun menjiwang tiga setangkai
Daun mentemu juga dipakai
Daun pandan Si Bunga Rampai.....

Tepung palih tepung pati
Tepung kulit sendi daging
Tepung tulang otaknya penuh
Penuh dengan segala harga.....

Ayahnya bernama jantan laki
Bundanya bernama permaisuri
Anaknya bernama Si Gentar Puri
Sejukkan apa anak ku ini
Seperti ular cinta mani.....

Patah pucuk sulih mengganti
Dapat emas berpeti-peti
Dapat intan dengan puji
Dapat kapal dengan sekuci
Dapat ulun datang sendiri
Dapat kemala menerang negeri
Berikat nabi dengan wali.....

Patah pucuk mali-mali tersisi
Saya disuruh melepaskan segala pemalih
Beranaknya peridi
Berdagang seluruh negeri
Bersama beroleh padi
Daun ikat-ikat daun pedada
Daun ruh daun jelatang
Yang dihajat semuanya ada
Yang disuruh semuanya datang.....
Selamat memegang galah

**Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastera dan Budaya, Anjuran
Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan
Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di
Universitas Riau, Indonesia**

Galah dipegang si batang padi
Selamat diberi Allah
Dipanjangkan umur dimurahkan rezeki.....

Cik Dollah orang petani
Meluruh Si Buali padi
Jangan marah encik-encik dan tuan-tuan yang ada
Di sini saya disuruh melepaskan segala pemalih.....

Bintang timur bintang pagi
Bayang-bayang dari angkasa
Dipanjangkan umur dimurahkan rezeki
Hendaklah mengerjakan sembahyang dan puasa.....

Berhimpun Si Batang Samah
Kulit cengal airnya merah
Minta ampun Tuan-tuan dan puan-puan
Di dalam dan di luar rumah
Saya berseloka memuji Allah.....

Ya Allah Tuhanku Hasbi
Sembilan orang isteri Nabi
Tujuh orang putra dan putri
Siti Hajjah yang Awali
Siti Fatimah Binti Rasulullah
Hassan, Hussien cucu nabi
Zainal Abidin Umar baqi
Jaafar Siddiq waris Nabi Yaasin
Abdul Kadir Jailaini.....

Hidupmu kini telah berdua
Wahai pengantin suami dan isteri
Jauhkan dari segala sengketa
Hiduplah bersama saling mengerti
Di akhir kata saya berdoa
Panjanglah jodoh kekal abadi
Hingga mendapat cahaya mata
Dipanjang umur dimurahkan rezeki.....

Yasin Hassan Yasin Jali
Yasin Ahmadwi Yasin Bilal Kassim Junaidi Bark'dadi
Ya Allah Tuhanku Rabbi
Ya Allah Tuhanku Rabbi
Panjangkanlah umur kedua pengantin ini
Tuntukanlah ilmu di dalam dunia ini
Mudahkan rezeki ke sana-ke mari
Hingga mampu menunaikan Haji
Membawa anak serta isteri

Berkat Nabi dengan Wali
Pii ha Saidinal a'rdhi
Laillah Haillallah (x3)

**Kertas Kerja Dibentangkan dalam Kolokium Bahasa, Sastra dan Budaya, Anjuran
Institut Pendidikan Guru Kampus Tun Abdul Razak, Sarawak, Malaysia dan Jurusan
Pendidikan Bahasa dan Seni FKIP UNRI pada 24 hingga 27 Februari 2020 di
Universitas Riau, Indonesia**

Muhammadar Rasulullah
Saidlillah Hiyaumus Fati
